

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Благоевград, 16.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ СЪСТАВ, в

публично заседание на тринадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Узунов

при участието на секретаря Теофания Лазова
като разгледа докладваното от Петър Узунов Гражданско дело №
20211200100225 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на В. Л., гражданин на Украйна с постоянен адрес в гр.София, ул.“*****”,бл.41, ет.8, ап.46, подадена чрез адв.Н.С. с адрес за призоваване: гр.София, бул.“*****”№19, ет.1, оф.5, против М.Д. Х., с адрес в гр.Б., ул./м. „...“№4, вх.В, ет.4, ап.13, с пр. осн.чл.240, ал.1 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

Сочи се от ищцовата страна, че на 14.12.19г предоставил в заем на ответника сумата от 14 500 евро и 15 000лв за срок от 6м, т.е. до 14.06.20г.Твърди се, че както в предвидения срок, така и до настоящия момент заемната сума не е върната, поради което за ищеца е налице правен интерес са претендира връщането им по съдебен ред.Отделно за времето от 15.06.20г до предявяването на иска върху горните суми е изтекла мораторна лихва в размер на 3 120лв.Ето защо ищеца настоява за осъждането на ответника да му заплати сумите от 14 500 евро и 15 000лв, представляващи главници по договора за заем от 14.12.19г, ведно със законните лихви върху двете суми от предявяването на иска до тяхното изплащане; 3 120лв, представляващи мораторна лихва общо върху двете суми за периода 15.06.20г – 28.02.21г, както и направените по делото разноски.

Ответника оспорва исковата молба като нередовна, заради липсата на

достатъчно обстоятелства относно твърдения договор, за което подробно се обосновава.Алтернативно счита исковите за неоснователни.Отрича наличието на поддържания договор за заем, оспорвайки разписката, която намира за недостатъчно доказателство.Последната не съдържа данни, които да я свързват с ищеца.Липсват данни търсената сума да е декларирана в НАП като заем, съгласно изискванията на чл.50, ал.1, т.5 ЗДДФЛ.Освен това, представената разписка е в противоречия с изискванията на ЗОПБ, който предвижда плащанията над 10 000лв да се извършват единствено по банков път.Освен това твърди, че не е писал разписката, а и на 14.12.19г не е бил в България и не е подписвал въпросната разписка.Настоява за отхвърляне на предявените иски като неоснователни, като му се присъдят разноските по делото.

Съда след като прецени наведените от страните доводи,закона и материалите по делото,намира за установено от фактическа страна следното:

Според представената в превод на български оригинална разписка от 14.12.19г, ответника е получил суми в размер на 14 500 евро и 15 000лв от ищеца и се е задължил да ги върне в течение на 6 месеца.Видно от самата разписка, в същата е подписана от името на М.Х..

От съдебно-графологическата експертиза се установи, че текста в разписката е изпълнен от ответника, който я е и подписал.

С писмо изх.№18961#1/22.11.21гНАПСофия офис Благоевград удостоверява, че ищеца няма подадена ГДД по чл.50 ЗДДФЛ за 2019г.В аналогичната такава декларация за същата година, ответника от своя страна е декларирал получени суми в заем само от търговско дружество.

При така установеното съда направи следните правни изводи:

Исковите са допустими, тъй като са налице всички предпоставки за това.

Уважаването на иска за реално изпълнение по арг. на 240, ал.1 ЗЗД, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД, се обуславя от наличието на следните предпоставки: съществуването на облигационно отношение, неизпълнение на задълженията по него и реалното изпълнение все още да е възможно.

От събрания доказателствен материал се установи по убедителен начин, че на 14.12.19г между страните по делото е сключен договор за заем по см. на

чл.240, ал.1 ЗЗД.Тези изводи се обосновават от представената разписка, която изрично, ясно и недвусмислено материализира ответните волеизявления за получени на горната дата от ищеца суми:14 500 евро и 15 000лв, както и задължението му да ги върне в 6-месечн срок.Изписването на въпросния текст и подписът на ответника са надлежно доказани от графологическата експертиза, поради което отсъствието на ответника от страната е ирелевантно, дори да се счете за факт.Съда възприема изцяло заключението на вещото лице, тъй като е подробно обосновано, използвани са надеждни сравнителни образци - подписи и ръкописен текст от преписката за издаване на документ за самоличност от 09.10.19г, които са близки по време с процесната разписка(от 14.12.10г).Освен това, вещото лице е категорично в крайните си изводи, които поддържа и доразвива в открито с.з.Ето защо и при отсъствието на опровергаващи я данни, доводите и възраженията срещу експертизата на ответната страна се явяват несъстоятелни.Особено при нежеланието за тройна съдебно–графологическа експертиза. Оттук и неоснователността на ответните оспорвания на въпросната разписка.

Следователно, при така установената автентичност на изготвената разписката, следва да се зачетат и съдържащите се в нея извънсъдебни признания на неизгодни за ответника факти – възникването на заемно правоотношение с неговите съществени елементи:предаването от ищеца, респ.получаването от подписалият я на посочената дата суми от 14 500 евро и 15 000лв, които се е задължил да върне в рамките на 6 месеца.

Изискуемото се в такива случай съгласие на ищцовата страна за сключване на въпросния заемния договор е манифестирано с приемането на разписката, като документ. Последното се доказва по несъмнен начин от неоспореното обстоятелство, че се намира в негово държане, проявило се и чрез представянето на оригиналът ѝ в с.з.В тази насока е разбирането и на ВКС, изразено в Р1388/10.01.01г по гр.д.№520/00г, II ГО; Р20/02.02.11г по гр.д.№620/10г, IV ГО; Р192/07.11.14г по гр.д.№2519/14г, III ГО на ВКС и др.

Впредвид изложеното настоящия състав счита, че ответните доводи срещу заемния договор не намират опора в закона и данните по делото.Декларирането по реда на чл.50 от ЗДФЛ от ответника на друг получен заем(вж. представената ГДД) не променя горните изводи, понеже декларирането на получени доходи и предоставени заеми пред НАП или

липсата на такива, по начало нямат самостоятелно доказателствено значение.

При това положение изискуемостта на заемните средства е факт, с изтичането на 6-месечния срок, считано от 14.12.19г.В предвид отсъствието на данни за връщането им, е налице пълно неизпълнение от страна на ответника.Последното неизбежно е причинило празнина в ищцовата имуществена сфера, за чието преодоляване на осн.чл.240, ал.1 ЗЗД и по арг. на чл.79, ал.1 ЗЗД ответника дължи връщането им в горните размери, ведно със законната лихва,считано от датата на предявяване на исковата молба.

Уважаването на главния иск обуславя основателността и на иска за мораторна лихва.С изтичането на уговорения 6-месечен срок, ответника е изпаднал в забава, поради което следва да овъзмезди ищеца със следващото се обезщетение за претендирания период 15.06.20г – 28.02.21г,възлизащо в случая на 3 19,48лвлв, изчислено с общодостъпния електронен калкулатор в Интернет-пространството.Ето защо в полза на ищеца следва да се присъди въпросната молаторна лихва, а над уважения размер така предявения акцесорен иск се отхвърли като неоснователен.

Неоснователни ответните доводи, черпени от разпоредбата на чл.3, ал.1 от ЗОПБ, предвиждаща плащания на суми над 10 000лв да се извършва само чрез превод или внасяне по платежна сметка.Според доктрината и константната съдебна практика евентуалното нарушаване на цитираната норма има за последица реализиране срещу нарушителя на административно-наказателна отговорност, но не опорочава договора и не се отразява на надлежността и доказването на извършеното плащане.Това е така, понеже ЗОПБ не съдържа уредба относно доказателствената сила на документите по см.на чл.178 ГПК и за доказване извършеното плащане се прилагат общите разпоредби на ГПК(така Опр.№120/06.03.17г по ч.т.д.№1709/16г, II т.о.; Опр. №624/02.06.15г по гр.д.№1844/15г,III ГО на ВКС и др.).Аналогично е положението и с неподаването на ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ от ищеца, дори последното да се приеме за факт, за който е предвидена административна санкция по чл.80а ЗДДФЛ.

В изложеното се съдържа отговор на всички останали доводи на страните, които са от значение за правилото решаване на повдигнатия спор.

На осн.чл.78, ал.1 ГПК ответника дължи на ищеца направените по делото разноски пред настоящата инстанция, които съобразно уважения

размер на исковите и доказателствата, възлизат общо на 3 706,36лв. Последната е формирана от платените държавна такса и адвокатско възнаграждение, след прихващане със следващите се разноси в полза на ответника, съобразно отхвърлената част на иска за мораторни лихви.

Водим от горното Благоевградския окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА М.Д. Х., с адрес в гр.Б., ул./м. „...“№4, вх.В, ет.4, ап.13, да заплати на В. Л., гражданин на Украйна с постоянен адрес в гр.София, ул.“*****“,бл.41, ет.8, ап.46, с адрес за призоваване:гр.София, бул.“*****“№19, ет.1, оф.5-адв.Н.С. от САК, следните суми: 14 500 евро и 15 000лв, представляващи главници по договора за заем от 14.12.19г, ведно със законните лихви върху двете суми от предявяването на иска – 01.03.21г до окончателното им изплащане и сумата от 3 119,48лв, представляваща мораторна лихва общо върху двете суми за периода 15.06.20г – 28.02.21г, като ОТХВРЪЛЯ последния иск над уваженият размер, до предявените 3 120лв, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА М.Д. Х., с адрес в гр.Б., ул./м. „...“№4, вх.В, ет.4, ап.13, да заплати на В. Л., гражданин на Украйна с постоянен адрес в гр.София, ул.“*****“,бл.41, ет.8, ап.46, с адрес за призоваване:гр.София, бул.“*****“№19, ет.1, оф.5-адв.Н.С. от САК, общо сумата от 3 706,36лв, представляваща направени по делото разноси пред настоящата инстанция, съобразно уважените иски.

Решението може да се обжалва пред САС в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____